

БЕОГРАДСКА ОПШТИНСКА СВЕДОНОВИНА

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

Цена:

за Србију на годину 6 лин
 на пола године 3 "
 за стране земље на годину 9 "

Недеља 12. Новембра 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА Д. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЂА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНА СЕДНИЦА
 2. Новембра 1895. год.

Председавао председник г. Михаило М. Вогићевић; од одборника били г. г. Дим Гавриловић, Стеван П. Поповић, Ђорђе Димитријевић, М. Милашиновић, Ј. Стевановић, Ј. Алкалај, Др. Марко Николић, Др. Војислав М. Суботић, Сергије Станковић, Благоје Милошевић, Д-м. Довијанић, Д. С. Милутиновић, Давид Були, И. Козлић, Дим. Милојевић, Дамњан Стојковић, Н. Спасић, Михаило Штрбић, Јарослав Безуха, Др. Никола Х. Николић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 27. Октобра 1895. год. и у одлуци КНБр. 630 учињена је допуна:

да и чланови комисије који не би били одборници, раде без хонорара.

II

Председник износи одбору на мишљење молбу Карла Сича, колара, којом тражи уверење о свом породичном односу.

По прочитању те молбе СБр. 17267, одбор је изјавио мишљење:

да се молилац обрати крагујевачкој општини за ово уверење, пошто је његова сестра тамо живела и умрла.

III

Председник надзорне комисије за осветљење и трамвај г. Ђорђе М. Станојевић извештава одбор, да је изборни суд изрекао пресуду по спорним тачкама односно осветљења између општине и друштва за осветљење, с тим, да ће се одбору прочитати цела пресуда, кад је суд буде издао.

Одбор је:

примио к' знању ово саопштење.

IV

Председник надзорне комисије за осветљење и трамвај извештава одбор, да је према решењу одборском од 10. Јула 1895. год. АБр. 4304 одборско повереништво извршило све оно према друштву трамвајском, што се тим извештајем препоручило. О извршењу томе подноси то повереништво извештај заједно са одговором друштва трамвајског.

По прочитању тога одговора друштвеног АБр. 5021 и извештаја повереништва одбор је решио: овлашћује се надзорна комисија за осветљење и трамвај, да предузме све оне мере у границама земаљских закона, које ће мере по њеном мњењу бити потребне и довољне, да се друштво трамвајско при-

мора, да поштује и испуњује одредбе уговора, закљученог са општином о експлоатацији трамваја у Београду.

V

По прочитању протокола лицитације АБр. 6702 држане за давање под закуп општинског земљишта до Вајфертове пиваре, одбор је одлучио:

да суд општински предходно упита Ђорђа Вајферта, да ли ће давање под закуп овог земљишта сметати његовој пивари или уживању оног земљишта, што је њему дато под закуп, па према томе одговору, да се држи друга лицитација.

VI

Економско одељење подноси извештај, по коме закупац општинске куће у абаџијској улици бр. 20, Петар Танасковић тражи, да му се са двадесет динара месечно смањи кирија за ту кућу, пошто је комисијски утврђено, да се једна соба и кујна у тој кући не може за становање употребити због влаге.

По прочитању тога извештаја АБр. 6701, молбе Танасковићеве АБр. 3847 и комисијског извештаја АБр. 4762, одбор је решио:

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ.

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ и М. П. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

Мото:

„Пора намъ перестать вить умными чужимъ умомъ и славными чужою славою.“

Карамзинъ.

(НАСТАВАК)

Владика Василије задоби за се Шевича и мајора Степана Петровића, па користећи се његовим презименом издаваше га за свог рођака и мољаше, да он буде начелник комисије за исељавање. Дознавши за С. С. Пишчевића, да се бави у Москви, он покуша да га за своју ствар задобије, али не успе. Поменути мајор Петровић оде за владиком у цели преселења; а пуковник Пучков би послан у Трст а за њима и други официри (међу којима и С. С. Пиш-

чевић) којима је наређено да се брину о преласку Црногораца. Мајор Петровић не постигав никаква успеха у својој мисији, нађе се са неким Јездимировићем из Турске, који, прешавши у Аустрију са два ожењена брата, зетом и двоје слугу издаваше се за Црногорца. Ту Петровић са неким судцем Иваном Болевићем отпоче по Варадину купити бећаре, који су се са разних страна искупили поради службе, издајући их за Црногорце. Ну ствар се открије и Балевић, уз припомоћ Пишчевића, побеже у Русију. Доцније Пишчевић се крену са 89 људи у Русију,⁽¹⁾ које је из Турске врбовао. Остали чланови комисије нису видели ни једног Црногорца, сем неколико попова које им је владика послао.

Међу људима који су Пишчевићу из Трста послани, ради превођења у Русију био је неки Алекса Колиновић, секретар владичин. Овај Колиновић испричао је Пишчевићу како је владика Василије, при доласку из Русије, скупио сердаре и друге

људе, и саопштио им, да је он уредио да се преселе у Русију прво људи, а после „и с женама и с децом“ а за пут ће добити новце од Трста до Русије. „Али кад је то владика казао „все на него негодоват стали“ неки виђени Црногорац Стано (Радонић), с већим делом народа, запита владика: како власт има да тера људе да иду из отаџбине, и не хтевши се иселити разиђу се. Владика то збуни и он преобуче неколико попова и пошље их за исељење. Стана, који му сметаше, придобије обећањима, но и при свем том мало се њих одселило. Тај свој неуспех владика правдаше, навалом Турака на Црногорце, те су морали остати да се бране. Пређе поменути Јездимировић са Пишчевићем отишао је у Русију. При свем заузимању Василије Петровић, једва је најзад успео да у Русију преведе „что всего на всю не более и с малликами, и с разстриженными полами состоит, как сто шјадесјат три человека“⁽¹⁾ где и умре 1766. године.

И ако су Руси успели да српским колонистама населе велики део пустара на

⁽¹⁾ Скалтовски помиње („Голубица“ II) да је г. 1756. насељено нешто Црногораца на реци Виси, због чега се и данас западни део Новомиргорода зове Црна Гора.

⁽¹⁾ Види опширније о овоме раду владике Василија у делу: Известије о походеци и т. д. 179—285).

да се молилац Петар Танасковић одбије од тражења и да буде дужан плаћати за закуп ове куће ону кирију, на коју се уговором обвезао.

VII

Еснаф бозацијски подноси молбу, да се и за 1896. год. уступи еснафу наплаћивање таксе на бозу, као што је то и до сада било тражећи, да се такса за ово право смањи од 2000 дин. на 1500 дин. годишње.

По прочитању те молбе АБр. 6033 и 6215, одбор је решио:

да се наплаћивање таксе за продају бозе у вароши Београда за 1896. годину уступи еснафу бозацијском за две хиљаде динара годишње под истим погодбама, под којима је то до сада бивало, а које су погодбе изложене у решењу одборском од 27. Јануара 1894. год. АБр. 377.

VIII

Председник износи одбору на решење акт друштва за улепшавање Врачара којом тражи допуст од општине, да о своме трошку подигне стубове и кијоске за лепљење огласа на извесним раскрсницама врачарског краја и да те стубове и кијоске експлоатише у своју корист. У кијосцима би се продавао дуван, новине а лети и ладна неалкохолна пића.

По прочитању тога акта АБр. 2210 и 6509 одбор је решио:

одобрава се друштву за улепшавање Врачара, да о своме трошку а по поднетим нацртима и погодбама подигне стубове и кијоске за лепљење огласа на означеним раскрсницама врачарског краја и да их у своју корист експлоатише. У кијосцима може се продавати дуван, новине и пића неалкохолна.

Општина има права да без икакве накнаде друштву у свако доба узме у своје руке експлоатацију ових стубова и кијоска, пошто предходно накнади друштву све трошкове око подизања истих, у колико ти трошкови не би били наплаћени експлоатацијом до времена одузимања.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
6. Новембра 1895. год.

Председавао председник г. Михајло М. Богичевић, од одборника били: г. г. Ант. С. Пеливановић, Љуб. Марковић, Н. Спасић, Никола Бошковић, Благоје Милошевић, Мих Павловић, Ј. Алкалај, Мил. Ж. Маринковић, Дамјан Стојковић, М. Штрбић, Стеван П. Поповић, Л. С. Милутиновић, М. Милашиновић, Н. Антоновић, И. Козлић, Др. Војислав М. Суботић, Др. Марко Николић, Влад. М. Ђорђевић, Михаило Михаиловић, Др. Никола Х. Николић, Светозар Швабић.

649

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 2. Нов. 1895. год. и примљен је без измена.

650

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 6573, 6784, 6723, 6468, 6613, 6740, 6760, 6641, 6469, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио:

да је Милан Тодоровић писар полиције доброг владања и средњег имовног стања; да су доброг владања и доброг имовног стања Вујица Обрадиновић трг., Јов. Ђуровић каф., Новак Максимовић бакалин, Милан Ђ. Димитријевић адвокат, Душан Арсенивић тежак и његов син Петар; да су му непознати Обрен Солдатовић слуга, Драгутин Андрејевић олд., Јован — Ђорђе Дрљача лађар, Павле Мутавцић кочијаш, Марија жена Петра Станковића раденика, и Станко Окановић скитница.

651

По прочитању молбе Милице Чолак-Антићеве СБр. 17690. одбор је изјавио мишљење:

да се молитељици може дати тражено уверење.

652

На предлог суда општинског ГБр. 1543, одбор је решио:

да се инсталација за електрично осветљавање грађевинског одељења општинског исплати из партије за непредвиђене трошкове и да се то одељење осветљава елек-

тричном светлошћу и плаћа из партије буџетом за то одређене.

653

Економно одељење подноси извештај, да би требало у интересу одржавања обале Савске и Дунавске забранити копање и одношење песка са тих обала и да општина напусти буџетом предвиђени приход од овога.

По прочитању тога извештаја АБр. 6665, одбор је решио:

да се једном за свагда забрани копање и одношење песка са обале савске и дунавске; да се више не предвиђа никакав приход од овога.

Да суд општински учини кораке код надлежних власти, да се не копа и не односи песак ни са оног дела обале, што спада у рејон тврђаве београдске.

654

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво изабрано у седници одборској од 10. Новембра 1894. год. ГБр. 3341 извршило свој задатак и поднело извештај о раду проф. М. Ј. Андоновића на изради планова за Енглезовац и Ново Селиште.

По прочитању тога извештаја одбор је решио:

да се овај извештај у свему прими и да суд односно општински правозаступник на основу овог извештаја предузме нај-енергичније мере, да се издата сума г. Милану Ј. Андоновићу за израду тих планова у суми од 6.900 дин. осигура имањем г. Андоновића и оних бивших управљача општинских, по чијој је наредби ова сума издата г. Андоновићу.

Да се одборски повереници г. г. М. Милашиновић, Љуб. Марковић и Милош Дамјановић за овај теретан и важан рад награде сваки са три стотине и педесет динара на терет партије за регулисање вароши.

655

Одборник г. Светозар Швабић, који је до сада био спречен да положи заклетву на одборничку дужност, закleo се је на исту данас по прописима закона

Дњепру и у Украјини, они се нису само тиме задовољили, већ су тежили, да доведу што више колониста. Генерал Хорват, који је постао глава српских колониста у „Новој Србији“ труђаше се да насељење увећа новим масама досељеника. Да то постигне шиљаше он агенте по Угарској под својим пасошем, да тамо агитују и нове насељенике врбују. Али аустријске власти не признаду те његове пасоше, и добро припазе на те дошљаке из „Нове Србије.“ То у неколико задржи сеобу.

Ну сад отворено устаје руски двор да потпомогне исељавање, и преко свог бечког посланика грофа Кајзерлинга заште од бечког двора:

1) Пасоше за људе који под видом куповања коња долазе у Угарску;

2) Слободно пресељење великог броја сродника оних Срба, који су се већ населили у „Новој Србији,“ и

3) Дозволу за слободан пролаз Црногораца који се селе у Русију.

У погледу пасоша буду одређене извесне клаузуле; а на захтев за исељење сродника раније исељених Срба би одговорено: да сем жена и неудате и нежењене

деце, оних Срба који су се већ населили у Новој Србији, никоме другоме неће бити допуштен одлазак из земље. Према онима пак, који хоће да оставе земљу или да на то друге наводе, поступиће се најстрожије. Послужи оних жена и деце, који се селе, допустиће се, да само своје господаре отпрате до пољске границе, одакле се после морају вратити натраг. Шта је било са проласком⁽¹⁾ Црногораца, то смо видели мало раније. Још да кажемо коју о оним Србима, који и даље осташе под влашћу аустријском.

Ма да није наш задатак да изнесемо стање Срба, под владом дома Хабсбуршког, ипак ради целине рећи ћемо коју и о њиховој судби, после ове несрећне сеобе у Русију па до Кочине крајине, када се Срби опет значајно истичу у ратовању Јосифа II са Турцима при крају XVIII столећа. То ратовање познато је код нас под именом *Кочина крајина*.

Марија Терезија, увек је само обећа-

⁽¹⁾ Schwicker H. J. dr.: Polit. Gesch. d. Serben in Ungarn, S. 141—144.

вала, како ће „свето“ чувати права и привилегије српског народа, а кад сеоба у Русију узме већег маха онда министарска конференција нађе, да је dem allerhöchsten Dienst gemäss преко потребно, да се најстрожије забрани свако гањање Срба како у погледу грађанских тако и верских ствари, као и да се исти оставе слободном уживању њихових привилегија.⁽²⁾ Ну то су била само празна обећања; верска гонења, насилно унијаћење и велики намети, беху и даље на дневном реду. То је и било узроком, те 1755. г. у варајдинском генералату плане буна против насилног утеривања намета. У брзо се скупи 17.000 људи⁽³⁾ па у Северину, донесавши ковчег са привилегијама, прогласе „Северински комитет“ и изберу револуциони одбор. Али неуређене гомиле морадоше подлећи, а колотоже буду кажњене. У седмогодишњем (1757—1763) рату са Прусском, Срби су

⁽¹⁾ На истом месту, стр. 144.

⁽²⁾ Vaniček Fr. Spec. Gesch. d. M. Grenze, B. II. S. 45—55. — Picot E. (Павловић) узима на 20.000 људи. А о устанку вели: „Њихова би победа била осигурана, да хрватска господина не позва у помоћ Мађаре. (Срби у Уг. I, 146).

ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 15. т. м. од 2—5 сати по подне, лицитација за набавку (90.000) 45.000 кгр. овса а 45.000 кгр. јечма за исхрану коња возова општинских.

Кауција се полаже 600 дин.

На дан 16. т. м. од 2—5 сати по подне, лицитација за издавање под закуп леденица на Дунаву.

Услови и остале погодбе, могу се видети сваког дана, у канцеларији економног одељења, где ће се и лицитација вршити.

Позивају се лицитанти да одређеног дана дођу и лицитирају.

АБр. 6707, 6704, 6709 и 6711. — Од суда општине београдске, 3. новембра 1895. год. у Београду.

Примање питомца у Љубичевску школу за коњарство

При управи државне ергеле у Љубичеву, примиће се у I-ву годину школе за коњарство двадесет и два питомца.

Сви они, који би желели ступити у ову школу, треба да се на дан 21. Новембра о. г. тачно у 9 сах. пре подне јаве лично управи државне ергеле у Љубичеву и тада ће их комисија, састављена из управника државне ергеле, једног лекара и шталмајстора завода, све прегледати и према њиховој способности примити или одбити.

Погодбе под којима неко може бити примљен у ову школу, ове су:

- 1., да је српски поданик;
- 2., да има допуштење од својих родитеља да може ступити у ову школу;
- 3., да је свршио најмање четири разреда основне школе, а по могућству и који разред продужне или које средње школе, што ће дати првенство;

4., да је доброг владања;

5., да има најмање тринајест а највише петнајест година; и

6., да душевним и телесним особинама и способностима одговара позиву, коме ће да следује.

За првих пет погодаба, треба сваки да поднесе писмене доказе.

Питомци ове школе имају *беслатно* наставу, храну, одело и све остале школске потребе.

Напомена. У овој школи у првом семестру прве године предају се питомцима ови предмети:

О пожртвовању за Краља и отаџбину, о грађанским врлинама и о моралу;

О Српству и српским земљама с нарочитим погледом на земљопис Краљевине Србије;

Српски језик;

Основи из науке о коњу (хинологије);

Нега и кретање коња (хигијена);

О познавању, употреби и неговању, одгајивачког, јахачког, теглећег и товарног прибора (теоријски и практично);

Наука о неговању и чувању здравља (хигијена човека);

Гимнастика и војно вежбање;

Јахање сваког дана;

Рачун;

Цртање;

Певање.

Доцније, пак, у следећим семестрима продужаваће се јахање, гимнастика и т. д. и даље, а теоријски предмети (анатомија, физиологија, екстеријер, хигијена, теорна еквитација, о седлу и седлању, о узди и уздању, а тако и сва друга знања о коњу и његовој употреби) разгранавале се према успеху питомца. Сем тога уврћивале се постепено и други предмети као фуражна ботаника (како познавање тако и начин добијања зелене и суве хране за коње и нега пашњака) вожење, поступање са ко-

656

Одборско повереништво за зајам и радове подноси извештај свој о проучавању нацрта уговора што се има закључити са В. Х. Линдлејем и К. Чокеом о грађењу кеја и канализације у Београду, сходно решењу одборском од 25. Окт. 1895. АБр. 6587.

По прочитању тога извештаја одбор је решио:

да општина београдска закључи са В. Х. Линдлејем из Франкфурта и К. Чокеом из Арау уговор о врховном надзору и о руковођењу са радовима око израде планова и око извршења самога грађења канализације и кеја у Београду према нацрту уговора АБр. 6587 и примедбама повереништва АБр. 6587 и ових

Кад Линдлеј и Чоке изјаве да пристају на примедбе повереништа, да се ово решење изврши и уговор потврди код надлежне власти на српском и немачком језику с тим, да за општину буде обавезан само српски текст уговора.

ОБЈАВА

Дешава се, да многи продавци кућа и зграда у овдаш. вароши остају дужни извесну суму новаца управи водовода за утрошену а неплаћену воду у истим зградама, без да о томе известе купце тога имања, који после има неприлике са управом водовода.

Да се ово неби више дешавало, даје се на знање овдаш. грађанству, да сваки купац имања у овој вароши, предходно тражи од продавца истог имања књижицу о плаћеној води, иначе ће купац имања бити дужан неплаћену воду платити, која је у тим зградама утрошена.

Из суда општине вароши Београда 25/8—1895 год.

учествовали у знатном броју.⁽¹⁾ Рат се заврши стањем као што је пре било са неким малим изменама границе.

За све те велике услуге тамошње наше браће, ево како им се одужила лукава Хабсбурговка М. Терезија. Године 1764. састала се мађарска дијета (скупштина). Као и раније и овог су пута Срби захтевали да дијета призна њихова права и привилегије. М. Терезија на то овако одговара: *Српски народ није никако признати народ моје краљевине Угарске, већ један од оних који се само трие; а у нарочитом декрету вели: српском народу неће се никада допустити приступ на дијету.*⁽²⁾ Рад на унијаћењу не само што је дозвољавала, већ је Марија као ревњива католичкиња предузела, да то ревњиво и изведе; па је сваком згодном приликом, гледала да што више ограничи српске привилегије, које је обећала да ће „свето“ чувати. Срби су

се томе по могућству одупирали, али не са великим успехом. Једини човек који се, из германских интереса, заузимао за Србе то је био министар М. Терезије, Бартенштајн. Он је препоручивао праву и беспристрасну строгост, као и потпуно одржавање српских привилегија. Борба Срба са бечким двором, око очувања вероисповести и скупо стечених привилегија, продужавала се је и даље, кад јаче кад слабије, па се није завршила ни смрћу М. Терезије.

Као год што је М. Терезија брутално поступала са Србима, и поред толиких њихових заслуга учињених непосредно њој, и гледала да у својој држави има што више католика, па је поводом тога јако због вере гонила Србе, исто је тако гледала, да и своје владавине увећа. Кад грамјљиви суседи (Аустрија, Русија и Пруска) 1772 г. реше да поделе, унутарним метежима изнурену аристократску републику *пољску*, и М. Терезија после веће борбе (!?) пристала је како је обично неки историци каде — да ступи у савез отимача; те тиме у место да спасе несрећну Пољску, од грамјљивих јој суседа (Пруска

и Руса) а она се, *заузећем Галиције и Владимирије захвали Пољацима за оне неусилатиме услуге Јована Собјеског* који — као што смо раније (II. стр. 21 и 22) видели — 1683. г. са својим храбрим Пољацима спасе Аустрију и Хабсбурговиће од извесне пропасти, разбивши том приликом Турке пред зидинама ћесарева Беча. Неки веле да је Марија подписујући пристанак на деобу плакала од туге(?) за Пољском; али су за њу, карактеристичне речи, њеног противника краља пруског Фридриха II, које је поводом тога рекао: „Она увек плаче, али увек и граби“ (Elle pleurait toujours, et prenait toujours).“

На исти начин скоро задобила је М. Терезија и *Буковину*, са малим делом Влашке. Кад је Катарина II водила вишегодишњи рат с Турском, па задобивши *Крим* приближила се *Дунаву*, то изазове *завидљивост на бечком двору*, те М. Терезија 1772. г. скупи војску у Угарској *иоради посредовања*.

(Наставиће се)

(1) Наш летописац о томе вели: „и Србима били са њима у помоћ краљиви“ (Гласник срп. уч. др. XX, 17) Ну Ваничек је за ово меридаван, он помиње да је у овом ратовању било 11 *регимента Грамичара Срба*, а број њихов ставља на 88.000 људи (Special gesch. d. M. granze II, 448).

(2) Schwicker H. J. dr.: Polit. Gesch. d. Serben in Ungarn, S. 224 и 225.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

њима при болестима, распознавање поде-снога кова, производња о избору и парењу приплодних грла и о наслеђу у коња, неговање приплодних кобила и пастува, нега ждребади, укроћивање и обука грла у јахању, прескакању, трчању и теглењу, тре-нирање (припремање) грла у трку, дужно-сти коњушара, старешина станица, дресера, шталмајстора и старешина пастувских ста-ништа, установе и мере за унапређивање коњарства код нас и на страни, писмени службени састави, статистика коњарства појединих округа и срезова и начин при-

бирања података о кретању коњарства, статистика коњарства у главнијим страним земљама. Поуке које треба давати одгајивачима, када доводе кобиле под државне пастуве и т. д.

Наставничко особље у овој школи ово је: Управитељ, шталмајстор, лекар, бла-гајник, економ и остало особље Управе Државне Ергеле. Шталмајстор су придата за наставу два помоћника, и то један за војно вежбање, за гимнастику и за манешко и теренско јахање, а други за чишћење прибора, енглеско неговање коња и за обуку

у тркачком јахању. Од ових наставника свакад ће по један бити с питомцима.

Ово се ставља до знања родитељима и стараоцима младежи, који би желели да упуते дечаке у ову школу.

3. Новембра 1895. год.

Љубичево.

Вршилац дужности Управитеља
Државне Ергеле,
Секретар
Министарства Народне Привреде

А. Мијоковић.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ
од 4. Новембра до 11. Новембра 1895. г.

КЕЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА.			
		највећа		најмања	
		дин.	пр.	дин.	пр.
3686	Арпаџика	22	—	18	—
125	Брашна кукурузна	14	—	13	—
20000	Брашна шпенична	17	—	16	—
	Вење				
	Вина бела (од лит.)				
64735	Вина црна (од лит.)	—	70	—	50
2470	Волова	45	—	40	—
	Воска				
	Вуне неправе				
	Дуња				
23828	Јабuka	18	—	7	—
119122	Јечма	10	—	9	40
1424	Кајмака	110	—	100	—
	Кожа зечијих				
24513	Кожа јагњечијих	—	—	—	—
	Кожа овчијих				
	Коре брезове	10	—	9	—
	Крава				
30826	Креча	3	60	3	20
15404	Кромпира	9	—	7	—
382	Крупника	—	—	—	—
3999	Крушака	15	—	10	—
	Кудеље				
43249	Кукуруза	7	40	6	50
	Купуса				
	Лоја нетопљеног				
907	Лука бела	50	—	40	—
10072	Лука црна	15	—	12	—
	Масла				
515	Масти	110	—	105	—
180	Меда	80	—	60	—
	Мушмула				
	Мухари семена				
	Маслинки				
12428	Овса	10	—	9	40
1605	Ораја	30	—	25	—
4950	Пасуља новог	30	—	23	—
	Пекмеца				
	Просе				
808430	Пшенице	11	80	11	50
3712	Ражи	9	—	8	50
	Ракије ком. (од лит.)				
6534	Ракије ком. меке „	—	55	—	50
	Ракије шљ. љуте „				
31328	Ракије шљ. меке „	—	40	—	30
35453	Свиња дебелих	80	—	70	—
535	Свиња средњих	60	—	55	—
76510	Сена	5	—	4	—
365	Сира	100	—	60	—
14710	Сламе	3	—	2	—
	Сочива				
	Сланине ужичке				
1076	Сува меса	280	—	210	—
6670	Угљена дрвеног	8	—	6	—
130000	Угљена каменог	3	—	2	50
2193	Шипарке	14	—	12	50
	Шљива израђена				
261230	Шљива сувих	33	—	29	—
	Катрана				
20000	Цемента	—	—	—	—
15813	Ситнице разне	—	—	—	—

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Среда 15. и Четвртак 16: Припитомљена злоћа, комедија у пет чинова, написао В. Шекспир, пре-вео с енглеског Б. П. (Нов превод с оригинала.)

Субота 18. **Мадам Сан-Жан**, комедија у четири чина, написали В. Сарду и Е. Моро, превео Н.

Недеља 19. Дневна представа: **Драги ујак**, ша-љива игра у четири чина, написао Рудолф Кнај-зел, превео с немачког П. Ј. Мостић. — Вечерња представа: **Филип и Пери**, трагедија у пет чи-нова, написао Карло Гуцков, превео с немачког Р. А. Бићерани.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За квартове: Савамањски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0-25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0-70 д.
3. Од четири или више соба са кухи-њом, од кафане са кухињом, од гостио-нице са кухињом без штале 1-50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0-20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом 0-60 д.
3. Од четири или више соба са кухи-њом, од кафане са кухињом, од гостио-нице са кухињом без штале 1-— д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. АВр. 9449.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 2. Новембра до 8. Новембра 1895. год.
допутовало 897 путника — одпутовало 929 путника.

Постојбина приспелих путника :

ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Босне и Херцегов.	Црне-Гор.	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Осталих Европ. држава	Ван Европе
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ														
830	67	678	114	53	5	—	22	14	4	—	2	2	3	—	—

Занимање путника :

Тежак и екопомп	Занат-лије	Трговци	Индустри-јалци	Предуз-вачи и шпекул.	Гостини-чари	Интелиг. и војска	Ученици	Раденици и помоћ-ници	Пилџари и боварије	Надн-чари и слуге	Пролета-ријат
70	82	340	6	10	15	95	18	82	10	69	—

9. Новембра 1895. год.

Из статистичког одељења општ. вар. Београда.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА